

Határtalanul – Magyar történelmi és kulturális kincsek nyomában Szlovéniában és Horvátországban, 2025. május 13-16.

2025. május 13-16-ig négy napos osztálykiránduláson vettünk részt, amely során rengeteg új élmény, tudással és közös emlékekkel gazdagodtunk. Úti célunk a Muravidék, Horvátország és a tengerpart volt, igazi történelmi és kulturális kaland. Az előkészítő órán a Határtalanul! program Barangoló digitális tartalomtár használatának segítségével hangolódunk a kirándulásra. [barangolo lendva csaktornya 2025 05 09.pdf](#)

Résztvevők: az alsópáhoki Dr Szántó Imre Általános Iskola 7. osztálya és a cerszeztomaji Szabó István Általános Iskola 7. osztálya.

Kísérők: Lénárt Anikó, Türgyei-Bartos Noémi (Alsópáhok) és Németh Ildikó, Takács Tamás (Cerszeztomaj).

1. nap – A Muravidék kincsei és a hetési tájegység

Első napunk a Muravidék felfedezésével telt. Először Lendva várába látogattunk, ahol egy kisfilmet néztünk Lendváról, utána érdekes kiállítást láttunk Zala György alkotásainak másolatait, a hetési népviseletet és különféle használati tárgyakat. A várból lesétáltunk a Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézetbe, ahol a helyi magyarság történetét ismerhettük meg egy másfél óras előadás keretében. Ezután átsétáltunk a Szent Katalin plébániatemplomhoz, megnéztük előtte a Szent István szobrot is. Egy kis szabadidő és fagyizás után felmentünk a lendvai szőlőhegyre, és megnéztük a Szentháromság kápolnát, ahol Hadik Mihály sírja található. A kilátás lenyűgöző volt: egyszerre három országra is rá lehetett látni. Délután a dobronaki Bakónaki-tónál tettünk sétát, és megnéztük az energiaparkot és a Szent Vid forrást.

2. nap – Zágráb magyar szemmel

Második napunkon egy horvát kis faluba, Mezővárra látogattunk, ahol a Paserro mutatta be a munkájukat: szőlőművelést, lekvárfőzést, de leginkább a házi készítésű csokoládéik voltak lenyűgözőek. Mindenki vásárolt valamilyen kézműves édességet.

Délután Zágrábba, Horvátország fővárosába érkeztünk. A városnézést a Paffl Ferenc által tervezett központi vasútállomástól kezdtük. Innen Tomiszlav király lovasszobra mellett elhaladva megtekintettük a magyar honfoglalás millenniuma alkalmából átadott pavilon épületet, majd a parkban

láthattuk Zrinyi Miklósnak és Jurisics Miklósnak, Kőszeg védőjének a mellszobrát. Innét elsétáltunk a Liszt Ferenc Intézethez. Meglátogattuk a Káptalandombot, a székesegyházat a Szent István-kápolnával, ahol több magyar történelmi személy sírja is található. Átsétáltunk a Jellasics térre, majd felkapaszkodtunk a Szent Márk térre, ahol a horvát parlament és a híres címeres templom áll. A nap végén a városmagban zártuk sétánkat. Itt is volt egy kis szabadidő mielőtt beültünk a buszba és elutaztunk a tengerpartra.

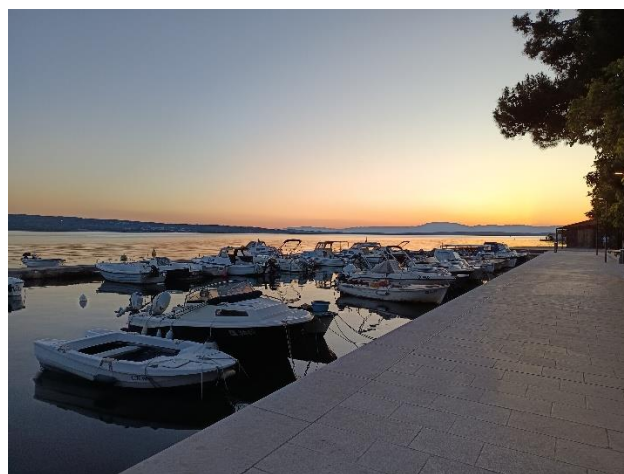
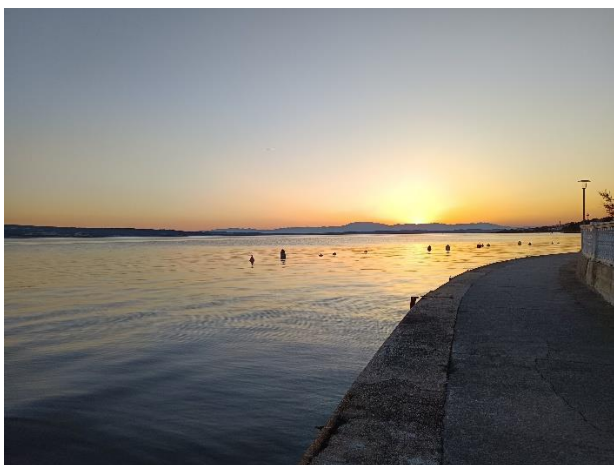
3. nap – Tengerre magyar!

A harmadik napot a tengerparton töltöttük. Első állomásunk Fiume (Rijeka) volt. Elsőként Tersatto várába mentünk fel, ahonnét fantasztikus kilátás nyílt a környékre. Ezután a Tersattoi Mária kegytemplomba mentünk, ahol a magyar haditengerészet emlékét is őrzik. Régi magyar hajók makettjei díszítik a templom falát és sok ajándék tárgy és rajz, amit a tengerészek hordtak fel ide hálából. Innét több, mint 500 lépcsőn sétáltunk le a városba, ahol: megnéztük a kikötőt, az Óratornyot, a színházat, a Kormányzói Palotát, és több épületet is, amelyeken máig látszanak a magyar múlt nyomai.

Később Abbáziába (Opatija) utaztunk, ahol gazdag magyar családok egykori villái között sétáltunk, megnéztük és megkoszorúztuk Markusovszky Lajos emléktábláját, elsétáltunk Jannette Villához sétáltunk, ahol Móra Ferenc emléktáblája hirdeti, hogy az író itt fejezte be az “Ének a búzamezőkről” c. alkotását. A Villa kertjében sétálva megcsodáltuk a különleges növényeket, graffiti falat is.

A szállásra visszaérve Selcében fürödtünk a tengerbe. A víz hideg volt (17°C), ennek ellenére sokan fürödtek.

4. nap – Zrínyiek dicsősége

Az utolsó nap sem telt unalmasan. Először Varasd (Varaždin) városába látogattunk, ami egykor Horvátország fővárosa volt. A barokk belváros egyszerűen csodálatos, itt megtekintettük az Erdődy-várkastélyt.

Végül Csáktornyan jártunk, a Zrínyiek sasfészkében. A várban felállított obeliszk Zrínyi Miklós emlékét őrzi, itt is koszorúztunk. Ezután megtekintettük a „Zrínyi Péter búcsúja” emlékművet, ahol a Wesselényi-összeesküvés tragikus történetét idéztük fel. A napot egy sétával zártuk, a városban.

Ö s s z e g z é s

Ez a négy nap tele volt élményekkel, tanulással és közös pillanatokkal. Rengeteg új dolgot tudtunk meg a magyar történelemről, kultúráról, és jó érzés volt látni, hogyan él tovább a magyarság emlékezete más országokban is. A kirándulás nemcsak kikapcsolódás, hanem igazi időutazás is volt.

